

Indenrigsministeren (Hauge): Da jeg har erfaret, at adskillige Medlemmer ønsker at blive hurtigt færdige her i Salen, fordi de har Arbejde andetsteds, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger.

Jeg maa vende mig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard og paa det stærkeste protestere mod hans Udtalelser, der gik ud paa, at jeg skulde have givet urigtige Oplysninger overfor Landstingsudvalget, at jeg end ikke skulde have handlet loyalt overfor Landstingsudvalget i mine Forhandlinger med det. Jeg maa paa det skarpeste tilbagevise denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Den har ikke den fjerneste Berettigelse, den er direkte i Strid med Sandheden og de faktiske Forhold. De Forhandlinger, der har fundet Sted i Aar med det konservative Folkeparti i Landstinget, er kun en Fortsættelse af de Forhandlinger, der fandt Sted baade med Venstre og det konservative Folkeparti i Foraaret. Under alle disse Forhandlinger er det klart oplyst for alle Partier, at man har regnet med en Brændselshjælp ogsaa i det nye Lovforslag, og vi udregnede, hvad det nye Forslag vilde koste i Forhold til det gamle, fordi man fra alle Sider var enig om, at den Brændselshjælp, man nu havde givet i en 2—3 Aar, vilde blive krævet igen. Derfor maatte man tage den med i Beregningerne. Alle de Dokumenter og Oplysninger, der foreligger denne Sag vedrørende, staar til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Disposition. Han vil da se, at der ikke paa noget Tidspunkt har været Tale om andet end at medregne Brændselshjælp som Udgift, baade naar vi beregnede Udgifterne ved den bestaaende og ved den eventuelle Lov. Jeg er saa heldig i dette Tilfælde at have baade Beregningerne og det nye Forslag i en saadan Form, at de er tilgængelige for alle og enhver, der ønsker at beskæftige sig med det. Har det ærede Medlem Hr. Korsgaard faaet andre Oplysninger, har han faaet forkerte Oplysninger, der ikke stemmer med Virkeligheden, i det Partimøde, han har deltaget i.

Jeg har heller ikke under Forhandlingerne i Landstingsudvalget om Sagen hørt, at der fra nogen Side er sagt til mig, at der ikke var givet rigtige Oplysninger. Tværtimod, jeg tør paastaa, at der ikke nogen Sinde er spurgt om noget, der ikke er svaret paa, og paa en saadan Maade, at man ikke har haft nogen som helst Grund til at beklage sig derover. Man har

faaet Svar paa det, man har spurgt om, naar Svar overhovedet kunde gives. Og det er, som sagt, fuldkommen urigtigt, at Brændselshjælpen ikke har været taget med i alle de Beregninger, der har foreligget.

Det ærede Medlem Hr. Kragh fremførte nu igen den Paastand, at der ikke var givet Oplysninger i tilstrækkelig Grad ved Brændselslovsforslagets Forelæggelse her i Tinget. Det er ganske urigtigt. Der er givet de Oplysninger, som er givet, da de tilsvarende Lovforslag i de foregaaende Aar er forelagt, og jeg havde Grund til at antage, at de gamle ventede at faa Brændselshjælp som de forudgaaende Aar. Jeg havde saa meget mere Grund til at antage dette, som det kun er nogle Maaneder siden, Venstre og vi forhandlede om den Aldersrentelov, som skulde gælde i Fremtiden, og som indeholder Bestemmelser om Brændselshjælp til de gamle. De gamle havde derfor særlig Grund til at antage, at der ogsaa i Aar, navnlig fordi Brændselet er saa dyrt, vilde blive vedtaget en Brændselslov til Fordel for dem.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde en Bemærkning her fra Talerstolen om den Tak, det konservative Folkeparti havde faaet for sin Tilslutning til Lovforslaget. Jeg tror ikke, man kan bebrejde mig noget for mine Udtalelser. Jeg har ikke bragt det Spørgsmaal ind i Forhandlingerne, hvorvidt det var Valgsituationen eller andet, der kunde være Grundlaget for det konservative Folkepartis Stilling. Det var det ærede Medlem Hr. Korsgaard selv, der begyndte at tale derom. Jeg har derefter gjort nogle Bemærkninger derom, og det kan man formentlig dog ikke være fortrydelig over. Nu havde jeg ikke tænkt, at jeg i og for sig skulde takke det konservative Folkeparti personlig, fordi det stemmer for denne Brændselshjælp til de gamle. Det er ikke mig, det konservative Folkeparti vil gøre en Velgerning imod. Det er de gamle, der skulde hjælpes. At de hjælper dem paa en ikke helt tilfredsstillende Maade, er jo indlysende ud fra det Synspunkt, jeg har. Men for øvrigt vil jeg sige til det konservative Folkeparti, at jeg aldrig har stillet mig paa det Standpunkt, at jeg ikke kunde vedkende mig en Forhandling ogsaa med det konservative Folkeparti. Jeg regner dette Parti for et fuldgodt Parti at forhandle med. Det er ikke saaledes, at jeg vil skjule mine Følelser overfor det konservative Folkeparti, enten de gaar i den ene eller den anden